

Uitvaart

maart 2024

magazine

Vertrouwd
dichtbij

In dit uitvaartmagazine

Van Vuure en Van Pijpen kiezen voor
gezamenlijke voortzetting

'Engelen bestaan', gesprek met Peter Floor

Digitale nalatenschap: regel het goed!

een
uitgave
van

Uitvaartverzorging
A van Pijpen

Herinnering aan Holland

Denkend aan Holland zie ik brede rivieren traag door oneindig laagland gaan, rijen ondenkbaar ijle populieren als hoge pluimen aan de einder staan; en in de geweldige ruimte verzonken de boerderijen verspreid door het land, boomgroepen, dorpen, geknotte torens, kerken en olmen in een groots verband. De lucht hangt er laag en de zon wordt er langzaam in grijze veelkleurige dampen gesmoord, en in alle gewesten wordt de stem van het water met zijn eeuwige rampen gevreesd en gehoord.

Hendrik Marsman

Colofon
Teksten: Gerard van Midden
Eindredactie: Annelies van Pijpen
Fotografie: Hilde Sneep
Concept: Zecht strategisch communicatiebureau
Vormgeving: Leoniek de Hoop
Drukwerk: Zalsman
Oplage: 20.000

© Baarn, maart 2024 Uitvaartverzorging A. van Pijpen b.v.

Uitvaartverzorging A van Pijpen Reigerstraat 17 | 3742 VM Baarn | 035 - 54 144 33
info@avanpijpen.nl | www.avanpijpen.nl

Dromen over later

We dromen als we jong zijn allemaal over later. Hoe zal later zijn? Waar zijn we over 20 jaar? Hoe gaat het met de wereld? Toekomst is ongewis. We kunnen alleen maar terugkijken op hoe het was. Welke keuzes hebben we gemaakt. Wat had beter gemoeten. Waar hadden we (iets langer) bij moeten stilstaan.

Ik ben oma en vind dat een geweldig voorrecht. Het voordeel van oma zijn is dat de jeugd je bewust maakt van de tijd. In een gesprekje met de twee oudste kleinkinderen stelde ik de vraag: 'Wat willen jullie eigenlijk worden?' Ze vertelden me hun dromen: danseres, leraar, of iets met dieren, waarna de oudste mij meteen vroeg: 'En wat wilde jij worden oma?'

Mijn politiek correcte antwoord was natuurlijk: 'Ik wilde heel graag moeder worden en daarna het allerliefst oma.' Daar werd genoeg mee genomen. Maar de vraag bleef door mijn hoofd spelen. Wat waren mijn dromen vroeger? Ik herinner me nog dat ik graag op een reisbureau wilde werken. Grappig.

Mijn carrière verliep anders. Ik werk al ruim dertig jaar in de uitvaartbranche. Het werk van mijn vader met passie voortgezet. Nu is het tijd om wat meer werkzaamheden over te dragen aan de jongere generatie en stil op de achtergrond administratief bezig te blijven.

Alles overdenkend kom ik tot de conclusie: ik heb gewerkt op een andersoortig 'reisbureau'. De laatste reis van veel mensen mogen voorbereiden... Mooi werk. Ik ben dankbaar dat ik dat heb mogen doen.

Annelies van Pijpen

INHOUD

Van Vuure en Van Pijpen kiezen voor gezamenlijke voortzetting

4

Marcel Luntungan speelt en zingt tijdens uitvaarten

6

Digitale nalatenschap: regel het goed!

8

Papa als uitvaartbegeleider

9

Gesprek met Peter Floor

10

Verdriet is als een egel

13

5 vragen en antwoorden over een uitvaart

14

De troost van eten

15

Papa als brandweerman

15

Kom ook naar onze open dag

16

Van Vuure en Van Pijpen kiezen voor gezamenlijke voortzetting

De twee families kennen elkaar al heel lang: Van Vuure en Van Pijpen. Beiden bekende uitvaartverzorgers in Hilversum en Baarn. Sinds 2022 zetten deze familiebedrijven hun activiteiten samen voort. Wie zijn deze families? Hoe zijn ze begonnen? En wat kenmerkt hen? Een interview met Dirk van Vuure en zijn dochter Martine én met Anton Blauwendraat en zijn dochter Melissa.

Ze zitten met z'n vieren ontspannen aan een grote tafel in de tuin bij Dirk van Vuure. Een rustige man. Scherp observerend. Bedachtzaam formulerend: 'Mijn opa – hij heette ook Dirk – is als jong ventje van 17 met ons bedrijf begonnen. Hij was verzekeringsagent en verkocht onder andere begrafenispolissen. Dit speelde in 1896, het oprichtingsjaar van Van Vuure. Hij appelleerde met ons bedrijf aan de gemeenschapszin die hij zo belangrijk vond. Het was een mooie verbinding tussen de verschillende groepen in de samenleving.'

Uitvaarten waren in die tijd heel anders dan nu. Opbaren was altijd bij de mensen thuis, want uitvaartcentra waren er niet. Wel rouwkamers bij een begraafplaats. In de twintiger jaren van de vorige eeuw had Van Vuure zijn eerste, eigen kantoor.

'Het hield nooit op!'

'Het was altijd druk bij opa en oma thuis,' vertelt Dirk. 'Het hield nooit op, want ons vak gaat 24/7 door, 365 dagen per jaar.' Dirk praat uit ervaring, want zijn vader, Kees, was de tweede generatie in het bedrijf. Helaas overleed zijn vader al toen Dirk jr. nog maar 34 was.

'Voor die tijd had ik de keus al gemaakt om ook in ons bedrijf te gaan werken. Hoewel ik een studie geschiedenis ook heel interessant gevonden had. Maar ja, zo ging het vroeger vaker. Het liep dus anders en tot zijn pensioen in 2001 leidde Dirk het bedrijf op zijn karakteristieke, gedreven wijze: duidelijk en betrokken.

Contact is er al 50 jaar

Het toeval wil dat Anton al op jonge leeftijd, toen hij nog als medewerker bij een accountantskantoor werkte, bij Dirk jr. aan huis kwam. 'Meneer Van Vuure,' lacht Anton. 'Niemand zei Dirk tegen hem. Dat haalde je echt niet in je hoofd. Ik kwam elke maand om de kas te controleren. Echt letterlijk dubbeltjes en kwartjes tellen en de handgeschreven in- en uitgaven nalopen. Dat is 50 jaar geleden. Misschien is toen het zaadje voor onze samenwerking al geplant.'

'We kregen de sleutels op zijn ziekbed'

Van Pijpen in Baarn is een aanzienlijk jonger bedrijf. De oprichter is Arie van Pijpen, die relatief laat in het vak terecht kwam. Hij was koster in de Pauluskerk en kocht in 1984 het toenmalige wijkgebouw van de kerk: 'De Ark' aan de Reigerstraat. Een dappere stap die gelukkig succesvol uitpakte, dankzij hard en vol overgave werken.

Anton Blauwendraat werd zijn schoonzoon door met Annelies van Pijpen te trouwen. 'Wij namen veel te vroeg zijn bedrijf over, want mijn schoonvader overleed al op zijn 63e. Hij gaf ons de sleutels op zijn ziekbed. Een moment dat Annelies en ik nooit zullen vergeten.'

Het was het begin van een bijzondere carrièreswitch voor Anton die tot dan toe bij de politie werkte. 'Na het plotselinge overlijden van mijn schoonvader, hakte ik de knoop door: "Annelies en ik gaan dit samen doen." Ik werd echt voor de leeuwen gegooid. Spijt? Nee, nooit gehad. Het was en is geweldig om mensen op de moeilijkste momenten van hun leven te mogen ondersteunen met een onvergetelijk afscheid.'

Inclusiviteit en toewijding kenmerken beide bedrijven

Tijd om de jongste generatie aan het woord te laten. Martine van Vuure nam het roer in 2001 over. 'Een grote uitdaging natuurlijk,' vertelt ze. 'Ik stel hoge eisen aan mezelf en vraag diezelfde instelling ook van mijn collega's. Je kunt in dit vak geen fouten maken. Elk detail telt. Gelukkig kenmerkt ons bedrijf zich door een sterke onderlinge verbinding.

Ook inclusiviteit staat bij ons hoog in het vaandel. We zijn er voor mensen met welke achtergrond dan ook. Als de financiële mogelijkheden van mensen beperkt zijn, denken we met ze mee hoe we toch het allermooiste afscheid kunnen realiseren. Want daar heeft ieder mens recht op. Die instelling zie ik ook terug bij Van Pijpen. Daarom heb ik ook altijd gezegd: "Als we ooit ons bedrijf samen met van Pijpen kunnen voortzetten, pak ik die kans."

Bewuste keuze

Melissa Blauwendraat werkt al bijna twintig jaar bij Van Vuure. Waarom is zij niet in het bedrijf van haar ouders terechtgekomen? Melissa: 'Mijn vader zei toen ik klaar was met mijn studie aan de hotelschool: "Ze zoeken bij Van Vuure nog iemand. Misschien kun je daar ervaring opdoen." Ik was toen 20 en Martine vond me veel te jong. Toch koos ze mij uit 170 sollicitanten. We klikten vanaf het begin.'

Martine: 'Ja, ik herkende in haar het ondernemers- en uitvaartbloed. Van binnenuit gemotiveerd. Ze heeft gevoel voor kwaliteit en ik vertrouw haar 100%.'

'Ik heb veel ambitie,' gaat Melissa verder, 'maar ik heb bij mijn ouders vroeger thuis gezien dat een eigen bedrijf je totaal kan opslokken. Ik ben als kind nooit iets tekortgekomen, maar een normale Sinterklaas of Kerst zat er niet in. Ik werk heel graag, maar wil er ook altijd (kunnen) zijn voor mijn man en drie jonge kinderen. En kijk... door de samenwerking die er nu is, ben ik toch weer betrokken bij Van Pijpen. Hoe mooi is dat?'

'Ons vak gaat 24/7 door, 365 dagen per jaar'

‘Ik wil iets doen vanuit mijn talent’

“Je moet zingen bij uitvaarten!” zei mijn schoonmoeder, “je stem ontroert!”
‘Hm, ik weet het niet. Ik wil graag spelen bij vrolijke gelegenheden.’

De opmerking van zijn schoonmoeder laat singer-songwriter Marcel Luntungan niet los. Hij besluit het te gaan onderzoeken. Een zeer persoonlijke ervaring geeft het laatste zetje. Marcel is een levendige verteller. Hij is muzikaal in alles. Ook in het ritme van zijn taal. Hij praat beeldend, met grote gedrevenheid. Ieder woord lijkt rechtstreeks uit zijn hart te komen. Als je hem ontmoet, weet je het meteen zeker: hij en alleen hij mag komen zingen bij mijn uitvaart.

‘Ik huilde tranen van dankbaarheid’

Marcel vertelt over hoe het begon: ‘Een goede vriend werd ongeneeslijk ziek. Samen met een vriendengroep gingen we wekelijks naar hem toe om muziek te maken. Tijdens een van de laatste keren vroeg mijn vriend: “Wil jij ook bij mijn uitvaart spelen?” Met alle liefde,’ zei ik, met een gevoel van dankbaarheid. Op de dag van het afscheid vroeg ik me af: Hoe ga ik dat doen? Het moet wel goed... mijn instrument is mijn stem, zo kwetsbaar. Houdt die het wel? Uiteindelijk koos ik om op mezelf te vertrouwen. En als mijn stem zou trillen of breken, wat dan nog? Het ging gelukkig goed. De tranen kwamen toen ik klaar was. Tranen van bevrijding en opnieuw... dankbaarheid. Het was echt. Het klopte.’

‘Wil jij ook bij mijn uitvaart spelen?’

Marcel neemt zijn werk heel serieus. ‘In het begin stuurde ik mijn muziek op, maar ik ontdekte al snel dat dat niet goed werkte en koos een andere manier die wel werkte: ‘Ik stel altijd voor om langs te komen, zodat de familie weet wie ik ben én om ze een directe ervaring te geven van wat mijn muzikale bijdrage kan betekenen.

‘Live zingen... dát raakt!’

Tijdens mijn bezoek bespreken we de wensen en mogelijkheden, maar ook hoor ik meer over de overledene en gevoelens en gedachten van de nabestaanden. Dan komt er altijd wel een lied in mij op dat wellicht past. Dat speel ik dan voor, vaak met de overledene opgebaard in de kamer. In de loop van de jaren is mijn repertoire enorm uitgebreid, ook met prachtige Nederlandstalige liedjes. Ik heb al heel veel verschillende muziek gezongen. Van de begintune van Studio Sport en Frans Bauer tot Trijntje Oosterhuis en het Ave Maria. Ik imiteer nooit iemand. Als ik een lied instudeer wordt het gaandeweg mijn eigen lied.’

Marcel zit vol ontroerende en bijzondere verhalen. Zo werd hij op een dag op straat aangesproken door een vrouw. Ze vroeg of hij op de trouwerij van haar schoondochter wilde zingen. Marcel zei ja en had net het lied ‘Voor haar’ van Frans Halsema herontdekt. Dat leek hem geweldig voor die gelegenheid. Toen hij dat opperde viel tóch de keuze op ‘From This Moment On’ van Shania Twain en zo gebeurde het ook. De trouwerij vond plaats op het strand bij Egmond.

‘Hiervoor was ik hier’

Marcel: ‘Ik zag vanuit mijn ooghoek in de verte opeens een ambulance en een brancard op het strand. Wat een contrast, dacht ik nog. Na de trouwerij liep ik intuïtief met mijn gitaar naar de brancard. “Zal ik een liedje voor u spelen?” vroeg ik aan de vrouw die op de brancard lag. Ze begon meteen te huilen. Om haar heen stond een cameraploeg die alles filmde. Ik heb daar toen speciaal voor haar ‘Voor haar’ gezongen. De laatste zinnen van dit ontroerende lied echoden nog lang na:

Zij is meer dan deze woorden zeggen.
In mijn lichaam heeft ze plaats gemaakt voor twee.
Maar wie weet een wonder uit te leggen.
En een wonder draag ik met me mee.

Na het lied hoorde ik dat de vrouw hier met de wens-ambulance naartoe was gebracht. Ze was een jaar eerder op die plek op het strand getrouwd met haar man die toen ongeneeslijk ziek was.

Hiervoor was ik hier, dacht ik toen ik afscheid had genomen. Een week later werd ik gebeld door haar familie. Of ik voor haar wilde komen zingen bij haar uitvaart.’

‘Ik stel altijd voor om langs te komen, zodat de familie weet wie ik ben’

Marcel Luntungan woont in Bussum. Hij schrijft en componeert liedjes, ook voor uitvaarten, en geeft af en toe les. Hij heeft een homestudio waar hij met behulp van professionele apparatuur en software opnames kan maken van de liedjes die hij voor de uitvaart heeft gezongen. De liedjes die hij zingt tijdens de uitvaart kan hij opnemen in zijn studio.

Wilt u contact opnemen met Marcel? Dat kan.
Ga naar www.marsmelody.nl voor meer informatie.

Digitale nalatenschap: regel het goed!

'Mijn vader is overleden en ik moet alles regelen. Dat doe ik met alle liefde, maar alle belangrijke dingen zitten in zijn computer en in zijn telefoon. Achter digitale sloten waar ik de toegangs-codes niet van ken. Help, wat nu?!

Brandon Kwey krijgt dit soort vragen iedere dag. Brandon: 'Nabestaanden hebben veel aan hun hoofd. Als meest ingrijpende natuurlijk het verdriet om wie er niet meer is. Tegelijkertijd komen ze direct in de actiestand: het regelen van het afscheid binnen een paar dagen, met alles wat daar bij komt, inclusief veel administratieve, financiële zaken. Als je dan vastloopt op een digitaal slot van de computer en/of telefoon, kan de moed je snel in de schoenen zinken.'

Denk tijdig na over je digitale bezittingen

Brandon werkt bij Digital Life Legacy, een bedrijf dat digitale nalatenschap op de kaart wil zetten door Nederlanders bewust te maken van hun digitale bezittingen, zodat ze die tijdig en goed kunnen overdragen aan hun nabestaanden. Brandon: 'Het begint met die bewustwording. Praat er met elkaar over. Als gezin, familie en vrienden. Bespreek vragen als: Hoe wil ik dat mijn nabestaanden omgaan met alles wat ik zakelijk en privé heb opgeslagen op mijn computer of in mijn telefoon? Bedenk wat anderen na jouw overlijden dan kunnen tegen-

komen en wil je dat ze dat ook allemaal te zien krijgen? De visie van ons bedrijf is dat het belangrijk is dat mensen zowel bij leven als na hun overlijden zeggenschap hebben over hun digitale nalatenschap. Het is verstandig om tijdig het eigendomsrecht van zowel apparatuur als data – als je dat wilt – over te dragen aan de wettelijke erfgenaam. Ook goed om te weten: bij Google kun je aangeven dat als je drie maanden geen gebruikmaakt van je Google-account, je een door jou aangewezen contactpersoon een kopie van de inhoud van je Google-account kan krijgen. En bij Facebook kun je een contactpersoon voor je accounts (alleen je hoofdprofiel) aanwijzen waardoor je gegevens een herdenkingsstatus krijgen. Er is dus meer mogelijk dan veel mensen denken.'

'Toen mijn moeder overleed, stond ik er alleen voor,' vertelt Ineke. 'Dat wist ik van tevoren, maar ik had me geen moment voorbereid op wat ik nu weet: haar digitale nalatenschap. Mijn moeder schreef alles op in kleine notitieboekjes. Daar kwam ik data van verjaardagen in tegen, lieve aantekeningen, mooie uitspraken en telefoonnummers, maar geen codes van haar laptop en telefoon. Ik zat meteen met mijn handen in het haar. Want ik kon bijvoorbeeld geen polissen inzien van belangrijke verzekeringen. Ik kon niets met haar bankrekeningen. Ze had ook weleens, modern als ze was, cryptovaluta gekocht. Maar ik kon niet bij de informatie en voorwaarden.'

Brandon: 'Het verhaal van Ineke staat niet op zichzelf. Wij hadden haar heel goed kunnen helpen. Hoe? Door de inlogcodes van de betreffende apparatuur van haar moeder te achterhalen. Wij noemen ons niet voor niets ook wel: de digitale slotenmaker en leveren in die zin digitale nazorg. Soms lukt het ons snel om het slot eraf te halen, maar het kan ook maanden duren. In de toekomst zal het ontgrendelen van apparatuur alleen maar moeilijker worden, omdat apparaten door fabrikanten steeds beter beveiligd worden. Het is de vraag tot wanneer we dit nog kunnen blijven doen.'

Een gewaarschuwd mens...

Brandon en zijn collega's waarschuwen nabestaanden altijd voordat ze het slot eraf halen voor wat eventueel aan het licht kan komen. Familie kan opeens en tot hun schrik ontdekken dat opa een geheime relatie had. Ze kunnen vreemde brieven tegenkomen. Op de telefoon kunnen appjes staan die vragen oproepen waar geen antwoord meer op komt of juist heel pijnlijke antwoorden. Foto's kunnen een geweldige herinnering zijn, maar ook zwarte bladzijden uit iemands leven aan de oppervlakte brengen. De vraag is: wil je dat zien en weten? Het kan dan wijs zijn om eerst iemand te laten kijken die wat verder van de overledene afstaat.'

Toegang tot telefoon is van onschatbare waarde

Digital Life Legacy geeft ook aan dat de toegang tot de telefoon van een overledene voor nabestaanden van onschatbare waarde kan zijn. Dierbare herinneringen als foto's en video's kunnen bijdragen aan de verwerking van het verlies. Ook voor praktische zaken rondom een overlijden is het nuttig om toegang te hebben tot bijvoorbeeld contactpersonen en e-mail. Bovendien worden telefoons vaak gebruikt bij verificatie voor onlinediensten. Zonder werkende telefoon hebben nabestaanden het extra lastig.

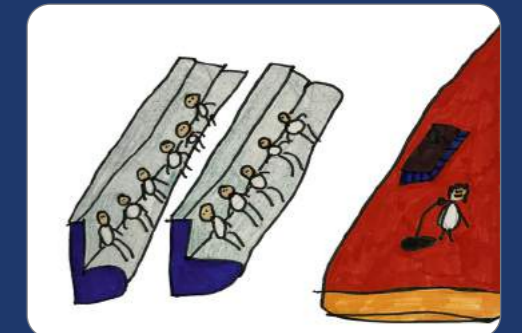
Brandon: 'Tot slot wil ik dit nog graag meegeven: wij vinden bewustwording erg belangrijk. Daarom geven we presentaties en masterclasses over het onderwerp bij uitvaartondernemers en het notariaat, maar ook op scholen en in bibliotheken.'

Meer weten welke diensten Digital Life Legacy allemaal levert? Kijk op www.digitallifelegacy.nl.

Papa als uitvaartbegeleider

Door Lynn

Engelen bestaan

Ze hadden samen een aardappelakkertje en waren er minstens twee zomeravonden per week te vinden. Spittend in de aarde. Aardappels poten en rooien. Dicht bij elkaar en de natuur. Het leven was goed. Ze hadden een hecht gezin met hun twee zoons, schoondochters en een kleinkind op komst. Tot een slechte dinsdag in de late nawinter van 2023. Een telefoontje: 'Uw vrouw is getroffen door een hersenbloeding. Kom zo snel mogelijk naar het UMC.'

'Ze was gelukkig als wij gelukkig waren.'

We treffen Peter Floor en zijn twee zoons, Gerard en Wilco, op het aardappelveldje in Soest; bij de molen die uitkijkt op de begraafplaats. Bekend terrein voor Peter, want zijn werk bestaat onder andere uit het openen en sluiten van graven in Soest en Baarn.

Ze vertellen met veel liefde over Carina, echtgenote en moeder, die een week na haar opname in het UMC overleed. 'Ze had iets met engelen,' zegt Peter, 'maar ze was zelf ook een engel. Altijd kwamen anderen op de eerste plaats. Ze maakte voor iedereen én voor ons een warm huis. Daarom hebben we haar ook niet begraven, maar gecremeerd en mee naar huis genomen. Een warm mens hoort in een warm huis en niet in de koude grond. Carina geloofde dat er meer was tussen hemel en aarde, door engelen verbonden. "Geloof zit niet in stenen, maar in jezelf!" zei ze altijd, "als je iets voor een ander kunt doen, doe het, zonder er iets voor terug te verwachten."'

'Ze was gelukkig als wij gelukkig waren,' vult Gerard aan. 'Ze droeg die levenshouding ook aan ons over. Zo kocht ze een boekje voor ons met de titel Zielsgelukkig, een troostrijk boekje dat je een andere kijk geeft op leven, sterven en dood.'

'Niet alles gebeurt zomaar'

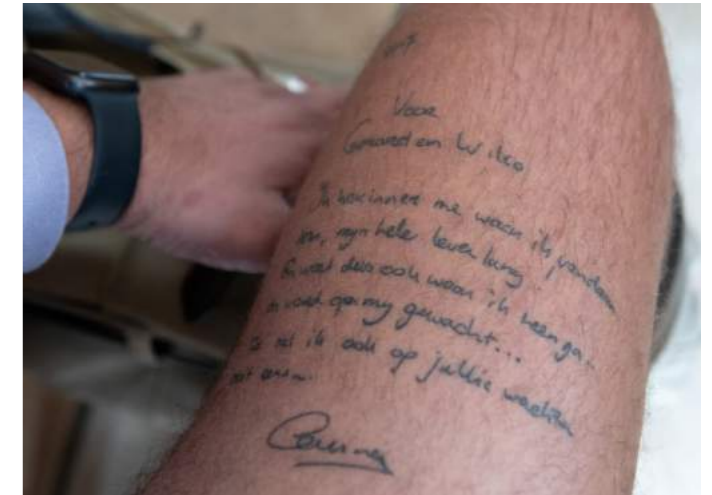
We gaan naar het ouderlijk huis en daar laat zoon Gerard de persoonlijke, handgeschreven tekst voorin het boekje van zijn moeder zien die Wilco en hem zo raakt:

'Ik herinner me waar ik vandaan kom, mijn hele leven lang, en weet ook waar ik heen ga, er wordt op mij gewacht... zo zal ik ook op jullie wachten, ooit eens.'

Wilco: 'Dit typeert mijn moeder. Zij is de ziel die, ondanks ons enorme verdriet, ons op de been houdt. Ja, ze is een engel!'

De waarde van haar teksten is zo groot dat Gerard de tekst, die ook op haar rouwkaart stond, op zijn been heeft laten tatoeëren. Hij laat de tatoeage vol trots zien.

Niet alles gebeurt zomaar... 'Je gelooft het misschien niet,' vertelt Peter, 'maar dat hebben we letterlijk zo ervaren. Ik vond haar horloge na haar overlijden. Het stond stil op 23.43 uur. Exact het tijdstip van haar overlijden.'

Haar horloge ligt tussen andere dierbare voorwerpen met allemaal bijzondere herinneringen. Die herinneringen zijn juist nu goud waard. 'Ik heb geen echt afscheid kunnen nemen van Carina,' zegt Peter. 'Dat vind ik heel zwaar. Ons laatste contact was drie dagen voor haar overlijden. Ze ontwaakte heel even uit haar coma. Ze lachte. Ze kneep nog in mijn hand. De dag erna zag ik geen bewustzijn meer in haar ogen.' 'Is ze donor?' vroegen ze in het UMC. 'Ja,' zei ik, 'dat stond al vanaf haar zeventiende in haar dagboek. Ze gaf ook na haar dood mensen een nieuw leven. Ze leeft letterlijk en figuurlijk in velen voort.'

'Geloof zit niet in stenen, maar in jezelf!'

De as van Carina staat bij Peter thuis en ook bij Gerard en Wilco. Ze willen haar ook op die manier bij zich houden. Peter: 'Ik zeg haar vaak gedag.'

Dat het leven verdergaat, weten ze alle drie. En gelukkig kunnen ze, hoe dubbel ook, uitkijken naar iets moois. Naar nieuw leven. Want na de geboorte van kleinzoon Wytze, zoon van Wilco, wordt Gerard ook vader. 'Ongelooflijk hard dat onze moeder er niet meer is. Onze kinderen missen nu de allerbeste oma van de wereld!'

‘Dat het leven verder gaat,
weten ze alle drie’

Verdriet is als een egel

35 verhalen over rouw

‘Ik ga elke dag naar het graf van mijn vader.’
‘Elke dag?’ herhaalde ik een deel van zijn woorden.

‘Ja, ik kan niet anders. Mijn moeder ligt er ook. Als ik één keer oversla, bijvoorbeeld omdat ik moet overwerken, breekt het angstzweet me uit...’

Zo begint een van de verhalen in Verdriet is als een egel van auteur Gerard van Midden.

Hij voerde als nazorgmedewerker ruim 400 gesprekken met nabestaanden. Hij maakte hoogoplopende emoties mee en schrijnende stiltes. Hij ervoer soms vergeefs zoeken naar taal én onstuitbare woordenstromen. Maar altijd eerlijk, rauw of onbegrijpelijk sterk.

De verhalen in zijn boek over rouw zijn licht van toon en nuchter. Geschreven met gevoel voor humor, sfeer en bovenal met respect voor de mensen die hun verhaal gedeeld hebben.

Lezersaanbieding

Koop het boek nú met 25% korting voor 15 euro. Ga naar www.rouwboek.nl/actie.

Aanbieding geldig t/m 1 juli 2024.

‘Een boek
dat troost
en verbindt’

Een jaar later

Een jaar later...
schijnt de zon
alsof er niets gebeurd is.
Schaamteloos,
onhebbelijk,
alsof er niets verkleurd is.

Alsof de dagen vanaf toen
geen zwarte randen kennen.
Alsof je aan de smartenvragen
maar gewoon vanzelf moet wennen...

Een jaar later...
zwijgt de wind
alsof er niets geschied is.
Godgeklaagd,
beledigend
alsof er geen verdriet is.

Alsof de dagen vanaf toen
geen stormen meer beleefden.
Alsof aan doodse, diepe stilte
zoute tranen niet meer kleefden.

Lieve schat, je moest eens weten...
Liefste lief, je weet het toch?
Elke dag hoor ik jouw stem nog.
Elke dag jouw schaterlach.

Lieve schat, je moest eens weten...
Liefste lief, je weet het wel.
Elke dag voel ik jouw liefde
tot in elke, kleinste cel.

Lieve schat, ik weet het zeker...
schijnt de zon of blaast de wind?
Dan ben jij dat die dan fluistert:
‘Lieve mam, ik blijf jouw kind.’

Lieve mam, ik weet het zeker...
Lieve mam, ik blijf je trouw.
Elke dag van heel jouw leven
klopt mijn hart in dat van jou.’

Gedicht uit ‘Verdriet is als een egel’

Vijf vragen en antwoorden over een uitvaart

1

Ik ben verzekerd voor de kosten van een uitvaart. Welke uitkering krijg ik?

Er zijn twee soorten uitkeringen:

- U bent verzekerd voor een vast bedrag. Dat geld krijgt u na overlijden van de verzekerde. Hiervan kunt u (een deel van) de kosten van de uitvaart betalen.
- U heeft een 'natura verzekering'. Dan bent u verzekerd van een pakket diensten, zoals de kist, kosten van grafrechten, rouwauto, een uitvaartverzorgster enz.

Bent u niet verzekerd? Wij vertellen u graag meer over de mogelijkheden.

2

Moet ik een uitvaart verplicht laten regelen door de organisatie waar mijn verzekering loopt?

U bent volledig vrij in het kiezen van een uitvaartondernemer, ongeacht de verzekering die u heeft.

3

Wat kost een uitvaart?

Dat is afhankelijk van de keuzes die u maakt. Zo is cremen goedkoper dan begraven. U krijgt van ons altijd vooraf een begroting. Zijn er geen verzekeringen en zijn er weinig financiële middelen, dan bieden we een basisuitvaart aan.

4

Wat kan ik allemaal regelen voor een uitvaart?

U kunt samen met uw nabestaanden veel zelf regelen. Veel mensen vinden die actieve betrokkenheid heel fijn. We bespreken altijd wat u zelf regelt en wat wij voor u kunnen verzorgen.

5

Hoe kan ik me het beste voorbereiden op een uitvaart?

Wij zeggen vanuit onze ervaring: het geeft veel rust om over een uitvaart van een dierbare, of die van jezelf, goed na te denken. Bespreek met uw naasten welke wensen er zijn. Zie onder andere het artikel in dit blad over de 'digitale nalatenschap' op pagina 8.

Wij helpen u er graag bij. Bel ons daarom voor een afspraak. Wij komen bij u thuis of spreken af in ons uitvaartcentrum De Ark, Reigerstraat 17 in Baarn.

Meer weten? Kijk op www.avanpijpen.nl

'We waren blij met de mogelijkheden'

De troost van eten

Koffie met cake, een broodje met kaas of misschien toch liever een sandwich met zalm of bitterbal...

Het traditionele plakje cake wordt tegenwoordig vaker ingeruild voor iets wat meer past bij de overledene of de situatie.

'Vader hield veel meer van bitterballen en gehaktballetjes dan van zoet.'

'Moeder was gek op stroopwafels en bonbons.'

'We hebben vorige week nog samen een glaasje wijn gedronken.'

Allemaal uitspraken die we tijdens een eerste gesprek horen zodra de catering ter sprake komt.

Na de uitvaart is er ruimte voor ontlasting. Voor het ophalen van herinneringen. Om te toosten op het leven van de overledene.

En ook om energie op te doen om weer verder te kunnen.

Vaak is een condoleance een familiereünie waar eten en drinken bij hoort. Wat dat dan is, is vaak afhankelijk van gebruiken in de familie, in de streek of bij de cultuur.

Zo is er in onze omgeving veel vraag naar bittergarnituur, roomboterkoekjes en broodjes, tegenwoordig veelal vegetarisch.

In het Zeeuwse staat al snel een bolus klaar na het afscheid.

In Friesland de Oranjekoek en in Limburg de traditionele vlaai.

In de Molukse gemeenschap is het gebruikelijk om samen de warme maaltijd te gebruiken.

In China is het belangrijk om de ziel rustig afscheid te kunnen laten nemen en samen het lievelingsgerecht van de overledene te eten. Surinamers drinken na het afscheid iets met gember.

En voor de Islamitische gemeenschap is het heel belangrijk dat alles halal is.

Dit alles vraagt van de uitvaartondernemer, de crematoria en uitvaartcentra een flexibele houding. Het is tenslotte het allerbelangrijkst dat iedereen kan terugkijken op een passend en liefdevol afscheid.

Papa als brandweerman

Door Lynn

Vertrouwd
dichtbij

Kom ook naar onze open dag op zaterdag 13 april

Vraag, luister en kijk – Laat u informeren en inspireren

Iedereen krijgt er vroeg of laat mee te maken: een uitvaart regelen. Daar komt veel bij kijken. Maar wat allemaal? Kun je nu al dingen regelen of moet dat allemaal op het laatste moment? Wat zijn de mogelijkheden? De meeste mensen hebben veel vragen.

Wij zetten de deur graag voor u open. Voor een persoonlijke ontvangst en een kijkje achter de schermen. We doen dat op **zaterdag 13 april van 10.00 tot 16.00 uur**. U kunt kennismaken met al onze medewerkers én met mensen die wij speciaal voor u hebben uitgenodigd, zoals Scholten Bloemen, een leverancier van kisten, urnen en

herdenkingssieraden, Crematorium Laren, Hospice de Luwte, de Baarnsche Steenhouwerij, iemand namens Natuurbegraven, de Baarnse notarissen en vele anderen.

U ziet: een gevarieerd aanbod waardoor u tijdens onze open dag een goed beeld krijgt van wat er bij het regelen van een uitvaart allemaal mogelijk is.

Kom van buiten naar binnen. De koffie en thee staan klaar! Kunt u 13 april niet? U bent altijd welkom bij ons, het liefst op afspraak.

Uitvaartverzorging
A van Pijpen

Reigerstraat 17 | 3742 VM Baarn | 035 - 54 144 33
info@avanpijpen.nl | www.avanpijpen.nl